

ת"פ 44592/02 - תביעות צפת נגד שלמה ירון שטרית

בית משפט השלום בקריה שמונה

ת"פ 44592-02-14 תביעות צפת נ' שטרית
תיק חיזוני: 2014-7606-6-_-

בפני כב' השופט ניר מישורי לב טוב
מאשימה תביעות צפת
נגד שלמה ירון שטרית
נאשמים

החלטה

בפני בקשה להורות על גילוי וקבלת חומר証據 (עפ"י סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) תשמ"ב-1982 (להלן: "חсад" פ').

רקע:

בנוגד המבקש, הוגש כתוב אישום המיחס לו ביצוע עבירה של החזקה/ שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג - 1973 (להלן: "הפקודה").

כתב האישום מייחס לנאשם כי בתאריך 10.2.14 סמור לשעה 12:10, במהלך כניסה לבית הכנסת ראויבץ בצפת, החזיק המבקש בתוך קופסת קרטון ב- 19 שקיות סגורות שבו פטריות במשקל כולל של 45.14 גרם נטו והמכילות סם מסוכן מסווג פסילוצין וזאת שלא לצריכה עצמית ובלא שהיה לו היתר לכך או רישיון מעת המנהל (להלן: "כתב האישום").

ביום 23.2.14 הוגשה בקשה להארכת מועד להגשת תעודה חיסין ואכן ניתנה אורה בת 90 ימים בהחלטת בית המשפט לאחר קבלת תגובת הסניגוריה.

בדיון מיום 23.2.14 ביקש הסניגור לדחות את התקן למועד אחר, לצורך בחינת עמדת הצדדים. ההකראה בתיק נדחתה מספר פעמיים לצורך קבלת חומר証據.

טענות הצדדים:

הסניגור טוען כי אין מדובר בסם מסוכן כהגדרתו בפקודה וכי מדובר בפטריות שלא עברו תהליכי עיבוד אשר הופק אותן

עמוד 1

לسمים ואין מכילות פסילוסין או פסילוסיבן. לצורך בירור טענותיו בעניין טיב וסוג הפטריות עתר הסניגור לבית המשפט ובקש להורות למשיבה, להמציא לו את מלאו תיק העבודה של מז"פ, נשוא תיק ז"ב 14-14/04897.

בדיון מיום 6.4.14 והן בבקשת מיום 3.4.14, בקש הסניגור להורות לudgeon למשיבה לעבר לדיון העתקים מתלוונות ותיקי חקירה הדומים לנسبות שבכתב האישום, ואשר נסגרו או נגנזו במשך שבע השנים האחרונות מחוסר עניין לציבור וכן רשותה כוללת של כל התיקים שנפתחו במשטרת שבע השנים האחרונות בגין החזקת פטריות מהסוג נשוא כתוב האישום תוך ציון ברשימתם באלו תיקים הוגש כתוב אישום ואלו תיקים נסגרו מחוסר עניין לציבור. זאת, כדי לבחון את האפשרות להעלות טענה מקדמית בדבר אכיפה ברנית.

בתגובה המשיבה מיום 6.4.14 צוין כי בבקשת הסניגור לעניין תיק המעבדה של מז"פ בתיק 1/14-4897 הועברה למז"פ במתאר' ועם קבלת החומר בתביעות צפת יוכל הסניגור לגשת ולצלמו.

לענין בבקשת הסניגור להמצאת העתקי תיקי חקירה במשך שבע השנים האחרונות בגין החזקת פטריות דומות לנسبות שבכתב האישום ונתונים סטטיסטיים על תיקים שנפתחו במשך שבע השנים האחרונות בגין החזקת פטריות מהסוג נשוא כתוב האישום ופירוט באלו תיקים הוגש כתוב אישום ואלו נסגרו מחוסר עניין לציבור, טענה ב"כ המשיבה כי מדובר בחומר רב שלא ידוע היקפו, המדובר בבקשת כולנית ובלתי מוגדרת וכי אין בידי התביעה או היחידה החקורתית אפשרות להתחקות אחר תיקים כאלה בכל הארץ וכי אין ביכולתה לבצע חיתוך הנתונים המבוקשים ע"י הסניגור.

המשיבה טוענת, כי אין עסקין בחומר שיש נגימות אליו וכי בבקשת הסניגור הינה בעצם בקשה לקבל נתונים סטטיסטיים לפי חוק חופש המידע, תשנ"ח - 1998 ולא מדובר בבקשת חומר בהתאם לסעיף 74 לחס"פ. ועל כן, יש להגיש בקשה מתאימה ל萌ונה על חופש המידע במשטרת ישראל.

בתאריך 14/4/22 הורייתי למאשימה לצין האם תגובتها ניתנה לאחר בדיקה מול המעבדה האנגלית למז"פ (מתאר'') לבידיקת יכולת המחשבית לאיתור פרטי התקיכים בהם נמצא סמוך פסילוצין בבדיקות המעבדה וכי על המאשימה להעביר המענה עד יום 29/4/14 עם העתק לשניגורה.

בmeaninghet התביעה מיום 1/5/14 נרשם :

"ה萌ונה על חופש המידע במשטרת ישראל סנ"צ לימור בן נתן, קיבלה את בקשתו של הסניגור שהועבירה אליה על ידי התביעה וביום 29.4.14, נענה הסניגור מטעמה.

מכותבה עולה כי לא ניתן להיעתר לבקשת ועילת הסירוב הינה בהתאם כאמור בסעיף 8(1) לחוק חופש המידע כאשר הטיפול בבקשתו מצרך הקצאת משאים בלתי סבירה. "

לאור העובדה כי בתגובהה של ב"כ המאשימה לא הייתה כל התייחסות עניינית להנחייתו מיום 14/4/22 קבעתי תיק

עמוד 2

לדין ליום 14/5/20.

בمعدן הדיון נמסר לי כי על פי מז"פ נבדקו מאות תיקים בהם נתפס סמ מגוון פסילוצין אך ב"כ המאשימה לא ידע לומר האם קיימת מערכת מחשבית במז"פ לאיתור תיקים על פי סוג הסט. לאור כך הוריתי למאשימה להעביר תגובتها לאחר בדיקה יסודית.

בתשובתה הסופית ולאחר בדיקה מסרה ב"כ המאשימה ביום 14/5/20 כי :

"בהתאם להחלטת בית משפט מיום 14.4.22, התקבלה תשובה מז"פ לפיה במערכת המחשבית הקיימת במז"פ ישנה אפשרות להוציא רשות TICKINS בהם ניתנה חוות דעת בה נבדק סמ מסוכן פסילוצין, אך לא ניתן לעשות החיתוך הנוסף האם נפתח התקיק בין החזקת סמים לצריכה עצמית או שלא לצריכה עצמית."

דין:

זכות העין בחומר חקירה נגזרת מזכות היסוד למשפט הוגן, והוא מעוגנת בסעיף 74(א) לחסד"פ, ואשר זו לשונו:

"הוגש כתוב אישום בפשע או עוון רשאים הנאשם וסנגורו, וכן אדם שהсанגור הסמיכו לכך, או, בהסכמה התובע, אדם שהנאשם הסמיכו לכך, לעין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן ברשות כל החומר שנאנס או שנרשם בידי הרשות החוקרת, והנוגע לאיושם שבידי התובע ולהעתיקו".

בתי המשפט עמדו לא אחת, על הגדרת המושג "חומר חקירה", מול זכות הנאשם להtagונן (ראה, תפ"ח 150-09 (מחוזי נצרת) מדינת ישראל נ' רוזנטstein ואח', (ניתן ביום 11.9.2011)).

בתי המשפט קבעו כי יש לפרש את המונח "חומר חקירה" בהתאם לעקרונות זכות היסוד למשפט הוגן, זכות שאינה רק בגין זכותו של הפרט אלא "**היא משקפת אינטרס ציבורי כללי, שנועד להבטיח כי מערכת המשפט תכريع בגורלו של הנאשם בגדרו של משפט הוגן, שבו ניתנה לו הזדמנות מלאה להציג את הגנתו**" בבש"פ 2043/05 מדינת ישראל נ' גד זאבי ואח', תק-על 2005(3), 3453, עמ' 3459, (ניתנה ביום 05.09.2015).

זכות זו נבחנת במישור "הערכי, במשקפי חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו" - בש"פ 8555/06 - פלוני נ' מדינת ישראל תק-על 2006(4), 1966, עמ' 1969.

עוד נקבע כי:

"לאור חשיבות הזכות למשפט הוגן וזכויות היסוד, מקבלות משנה חשיבות"

עמוד 3

© verdicts.co.il - פסק דין

במשפט הפלילי, נקבע, כי יש ליתן למונח פירוש רחוב - בש"פ 10032/06 - דוד אוזלאי נ' מדינת ישראל . תק-על 2006(4), 4546, עמ' 4549, הכלל כל ראייה שיש בה כדי לסייע לנואם בהגנתו, גם אם איןנה מתייחסת לשירות למשעה העבירה. כן, יכולו בחומר חקירה "גם ראיות השיכנות באופן הגינוי לפריפריה של האישום ולא רק ראיות המתייחסות במישרין למשעה העבירה המייחס לנואם, יכולות להוות "חומר חקירה" (בג"ץ 233/85 אל הוזיל נ' משטרת ישראל, פ"ד לט(4) 124, 129 (1985) וכן כלל חומר אשר לא נאסר ע"י הרשות החוקרת, אולם נמצא, על פי טיבו, בשליטתה, במובן הרחב." (ב ש' 2886 מדינת ישראל נ' בָּן נְפָתֵל יִגָּאֵל, (ניתנה ביום 13.7.08).

בנוסף על בית המשפט בעת בוחינת חומר החקירה המבוקש, להידרש לבדיקה פרטנית המתייחסת לחומר הקונקרטי, למאפייניו ולטיבו. בוחינה זו "ראוי לה שתיעשה על פי כללי השכל הישר ללא להפליג למרחקים ובלא לכלול ב"חומר החקירה" ראיות שהרלוונטיות שלහן לתביעה הפלילית הנדונה היא רוחקה ושולית..." - בג"ץ 233/85 על אל הוזיל ואח' נ' משטרת ישראל ואח', פ"ד לט(4) 124, עמ' 129.

בעניינו מבקש הסניגור להציגו לו העתקי תיקי החקירה בשבוע השנים האחרונות בגין החזקת פטריות בדומה לנסיבות שבכתב האישום ונתונים סטטיסטיים על תיקים שנפתחו בשבוע השנים האחרונות בגין החזקת פטריות מהסוג נשוא כתוב האישום ופирוט באלו תיקים הוגש כתוב אישום ובallo נסגרו מחוסר מעש, וזאת לצורך ביסוס טענתו בדבר אכיפה בררנית.

על הטוען לאכיפה בררנית מצד המאשימה וכי המאשימה נוקטת, דרך קבע, מדיניות שונה מזו שנקטה בעניינו, להניח תשתיית עובדתית מתאימה ולהראות כי בשורת מקרים אחרים, התקבלו החלטות שונות, למרות מערכת נסיבות דומה. כאשר מידע זה אינו מצוי בראשות הנאשם ואף אין לו אפשרות להשיגו, במאזן סביר, נראה כי יש מקום לחיבב את המאשימה להעמידו לעיונו של המבוקש. יפים בהקשר זה דבריו של כב' השופט גרוביס (כתוארו אז) כי:

"מדובר בטענה בדבר אכיפה בררנית, הבאה תחת המטריה של הגנה מן הצד. הביקורת השיפוטית על החלטות של התביעה הכללית בעניין העמדה לדין, ובמיוחד אי העמדה לדין, מצומצמת ביותר ...משהיקף הביקורת מצומצם הוא, קיים צידוק להפעיל מנוגנו בקרה אחרים לגבי החלטות בדבר העמדה לדין וביתר שאת באשר לאי העמדה לדין...מנקודת מבט זו בהחלט ראווי לאפשר לנואם לעיין בהחלטות רלוונטיות של התביעה הכללית. כמו כן, אם לא תינתן לנואם גישה להחלטות, ספק אם יוכל הוא לבסס טענה בדבר אכיפה בררנית" (סעיף 2 לפסק הדין). עע"מ 2398/08 מדינת ישראל - משרד המשפטים נ' אלצ'ור סgal, (ניתן ביום 19.6.2011).

פסק דין סgal עוסק בהיקף הגילוי על פי חוק חופש המידע, תשי"ח - 1998 והותיר את השאלה באם נתונים

סטטיטיים נכללים בהגדרת "חומר החקירה", כשאלה פתוחה ולא הכריע בעניין.

בתי המשפט השונים אשר נדרשו לבקשת דומות היו חלוקים ביניהם בנושא.

בבדיקה מצאתי שתי גישות מנוגדות ועל כן אעומד על גישות אלו בפסקה בבראש שפמי.

גישה ראשונה - מקום של בקשות לקבלת נתונים סטטיסטיים במסגרת היליכים לפי חוק חופש המידע :

השופט נתナル שרון, בבש 80/2013 **מדינת ישראל נ' יגאל**, (ניתנה ביום 13.7.08), קבעה כי:

"בchaltea קודמת שניתנה על ידי (ב"ש 80/2013) כבר הבעתי דעת, כי נתוני סטטיסטיים אינם נכללים בגדר חומר החקירה ואף ספק רב בעניין אם יש בהם, ככלעכטם, כדי לבסס הגנה מן הצדוק, שכן אין די להראות מהם האחזים בהם מוגשים כתבי אישום בעבירות מסוימות, אלא יש להראות כי במקרה ה%;">

הpecificי

 בו מדובר נקלו שיקולים זרים וכי כתוב האישום הspecifici הוגש מתוך התעמורת בנאשם.

כלל ניתן לומר, כי יכול שבנתוני של מקרה specifici אחד (הן הנתונים העובדיים והן נתוני של הנאשם, כגון עבר פלילי), יהיה מקום להגיש כתוב אישום ואילו בנתוני של מקרה specifici אחר (בו נערכה עבירה זהה), לא יהיה מקום לכך.

אולם, גם אם יכול שיהא בנתונים סטטיסטיים כדי לעזור לנאשם להוכיח טעنته, עדין סבורה אני שאין להראות בהם חומר החקירה, אשר הרשות החוקרת חייבת בנסיבותו לנאשם.

לטעמי, הדרך הנכונה והראיה לבקש גישה לחומר כזה, היא הדרך אשר ננקטה בפרשת סגל [עת"מ (ירושלים) 814/07 - אליצור סגל נ' מדינת ישראל - משרד המשפטים ואח' . תק-מח 2008(1), 9271 (להלן: "פרשת סגל")], הינו - פניה על פי חוק חופש המידע, תשנ"ח-1998 (להלן - "חוק חופש המידע").

חוק זה מסדיר את אופן הפניה לקבלת החומר, את חובת הרשות למסרו, כמו גם זכותה להתנגד למסירת החומר, כולל או חלקו, את התנאים בהם יימסר החומר וכיוצ"ב.

אין כל מניעה בפני העורר לפניה על פי חוק חופש המידע ולקבלת הנתונים הסטטיסטיים במסגרת פניה זו".

גישה שנייה - יש לאפשר לנאשם זכות עין בנתונים סטטיסטיים בגין הגשת כתבי אישום במקרים דומים

לענינו במסגרת זכות העיון ב"חומר חקירה" לפי סעיף 74 לחסד"פ :

אך לאחרונה ניתנה החלטה בע"ח (נצח) 31996-03-14 אלמquist נ' מדינת ישראל מיום 20/3/14 ע"י כב' השופטת נחמה מוניץ.

באוטו מקרה הוגש כתוב אישום כנגד העוררת המיחס לה עבירות לפי חוק המוחשבים. העוררת הגישה לבית משפט קמא בקשה להורות למשיב להעביר לידי העתקים מתלוונות ותיקי חקירה דומים לניטבות שבכתב האישום ואשר נסגרו או גנזו מחוסר עניין לציבור וזאת על מנת לבחון האפשרות להעלאת טענה מקדמית בדבר אכיפה ברורנית.

בהתבססה על החלטת בית המשפט העליון בפרשת סגל קבעה כב' השופטת מוניץ כי :

"**הצורך בנסיבות אלה להגנה, לביסוס טענה של אכיפה ברורנית, ברורה. טענה לאכיפה ברורנית מחייבת הנחת תשתיית עובדתית מתאימה, אשר בהיעדרה דומה שמתכח הטענה ללא דין לגוףו של עניין. נאשם המבקש לטען כי המאשימה נוקטת, דרך קבע, מדיניות שונה מזו שנקטה בענינו, נדרש להראות כי בשורת מקרים אחרים, התקבלו החלטות שונות, למטרות מערכתי נסיבות דומה. כאשר מודיע זה אינו מצוי ברשות הנאשםם ואף אין לו אפשרות להשיגו, במאז סביר, נראה כי חיובה של המאשימה להעמידו לעיונו מתבקש.**"

בית המשפט מפנה בהחלטתו לדבריו של כב' השופט אילן סופר בעפ"א (ארצى) 11-10-1998 מדינת ישראל נ' מרום עמידה יהודית [פורסם בנבו] (22.4.13) לפיהם:

"... יש להביא בחשבון את הקשי האינהרטטי הטמון בהוכחת טענה אפליה בגין אכיפה ברורנית, שכן כל המידע הרלבנטי מצוי בידי הרשות ואין לנאשם גישה אליו. קבלת טענה המאשימה עלולה להביא לתוצאה לפיה נאשם לעולם לא יוכל להוכיח טענה אפליה. לפיכך, כאשר מדובר בטענה אפליה, יש להקל במידת ההוכחה לכואורה הנדרשת מהנאשם. כמו כן, יש לאפשר לנאשם לקבל מידע ונתונים מהרשויות (הן נתונים סטטיסטיים והן נתונים על שיקולי הרשות ומדיניות האכיפה), הדורשים להוכחת הטענה" (פסקה 25 לפסק הדין).

ראוי להביא בהקשר זה גם את דבריו של כב' השופט סgal בעפ"פ (ימ) מדינת ישראל נ' מטר נדיה [פורסם בנבו] לפיהם:

"אכן, קיים קושי ראייתי בהוכחת טענה אפליה. לעיתים, גם שעה שיצביע נאשם על אחרים שביצעו את אותה עבירה ולא הועמדו לדין, אפשר שבכך לא סגי להוכחתה כדבוי. **קשר לטענת האפליה נדמה, כי מן הראוי ליתן לנאשם גישה למאגר נתונים סטטיסטיים של הרשות אודות מספר החקירות שהיא מנהלת בפרק זמן נתון ביחס לעבירות מן הסוג המיחס לו ומספר כתבי האישום המוגשים בעקבות חקירות אלו. לא-זו-אף-זו, לו תונח בפני בית המשפט תשתיית ראייתית ראשונית לאפליה**

הנאשם, יהא הדבר ראוי לחיבת הרשות, אשר לה, להבדיל ממנו, נגישות לעובדות שבכוחן לבסס טענותו, להביא חומר לבנתי נוסף. עוד יצוין, כי אין להתנות פסולות האפליה אך ורק בהוכחת היותה מכוונת וזדונית, שכן אז ידרש מהנאשם לעמוד בנטל ראייתי מוגבר שקשה עד מאד להשגה, מה גם שיתכן שפעולות הרשות - בתום לב יסודה".

לענין הסעד החלופי בחוק חופש המידע :

בית המשפט סובר כי הגם סעד חלופי בדמות פניה בהליך מנהלי על פי חוק חופש המידע, הרי נאמר לא אחת בפסקה, הגם שבאמירת אגב וטרם הכרעה כי קיימים ציבורו באחדות ההליכים בבקשת מסווג ALSO וכי קיימים יתרון מסוים בניהול בקשות אלו במסגרת הדיון לפי סעיף 74 לחס"פ :

"בע"מ 12/1786 ג'ולאני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבז] (20.11.13) אשר ניתן לאחרונה, נידונה שאלת קבלת מידע על אודוטות תיקי חקירה שנפתחו נגד נאשמים אחרים בגין עבירה של החזקה בתנאי עבדות-עברית לפי סעיף 375א לחוק העונשין, ואשר לא הבשילו לכדי כתוב אישום. זאת על מנת לבסס טענת אכיפה ברורנית בהליך הפלילי. הבקשה לקבלת המידע האמור הוגשה לפי חוק חופש המידע. כב' השופטת דפנה ברק ארץ התייחסה בפסק הדיון ליחסו הגומלין בין בקשה לעיון לפי חוק חופש המידע לבין לפי סעיף 74 לחס"פ, וכן הדגישה:

"המקרה שבפנינו מעורר בעקביפין את שאלת יחסיו הgomolin בין עיון בחומר חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדיון הפלילי לבין עיון בחומרם שעשוים לסייע לנאשם מחוץ להליך זה, על-פי חוק חופש המידע. שאלת זו נותרה למשהה "פתוחה" במידת מה בעניין סgal שבו הבקשה לגילוי וההילך בעקבותיה נעשו ב"מסלול" של חוק חופש המידע, כמו גם בענייננו. השופטת (כתוארה אז) מ' נאור הבהיר כי המקרה שבפניהם אינם מחיב הכרעה בעניין, וכי לא ניתן לסתור לכך לכל אחד מן המסלולים עשויים להיות יתרונות אחרים מבחינתו של הנאשם (שם, בפסקה 53 לפסק דינה). השופט (כתוארו אז) א' גרוןיס, שהסביר לפסק דינה הוסיף כי לא ניתן ראווי לסתור למצב שבו התוצאות לא יהיו שונות במסגרת שני המסלולים - על מנת שלא ליצור תמריצ' להגשת בקשות לעיון שהן מחוץ לגדרו של ההליך הפלילי (שם, בפסקה 4 לפסק דינו)".

בהמשך דבריה ציינה כב' השופטת ד' ברק ארץ כי:

"אכן, דומה שיש טעם בטענה לפיה קיימים יתרונות לכך שבקשות לקבלת מידע לצורך ההליך הפלילי ירוכזו בבית המשפט שדן בכתב האישום (בין אם באמצעות שימוש בסעיף 74 לחוק סדר הדיון הפלילי ובין באמצעות שימוש בכלים דינניים אחרים), ולא יופרדו להליך מנהלי נפרד (השוו גם: בג"ץ 9131/05 ניר עם כהן ירכות אגודה שיתופית חקלאית בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד התעשייה המסתחר והתשסוקה, [פורסם בנבז] בפסקה 5 (9.2.2006)). מכל מקום, שאלת זו אינה מצורכה הכרעה במקרה דין, וניתן להוותירה לעתיד לבוא".

בית המשפט מתייחס לטענת המשיב כי העברת העתקי תיקים ותלונות יוצרם הכבדה כבده על כתפי התביעה בקובעו כי בעידן הטכנולוגי יום ניתן ללא קושי ממש להוציא פلت מחשב בו מפורטים המבוקשים וכי באיזון הרاوي בין זכות העוררת לקבל חומר רלוונטי להגנתה אל מול אי הכבודה על הרשות הCPF מוכרעת לטובת העוררת **"במגבילות שמייה על פרטויות צדדים שלישיים ובמגבילות מידת השנים המבוקשות אחרת"**.

בסוף יום מורה בית המשפט על קבלתו של העරר באופן שהינו מחייב את המשיב (המאשימה) למסור לעוררת פلت מחשב הכלל נתונים אודוטים תיקים שנפתחו במשטרה בשלוש השנים האחרונות, בגין אותן עבירות המיוחסות לעוררת מבלי להוסיף פרטים אשר יש בהם כדי להזות מתלוון או חשוד או נאשם וכן תמסור את מספר התקיקים מתוך סך התקיקים שנפתחו בהם הוגש כתוב אישום בגין אותן עבירות המיוחסות לעוררת וכן מצין אילו מהם נסגרו מחוסר עניין לציבור.

דין והכרעה :

ההליך הרاوي לדין בבקשת נتونים סטטיסטיים ועיוון בתיקי חקירה:

לאור ההלכות המבואות לעיל סבורני כי אין לחסום דרכו של הנאשם להגיש בקשה לקבלת נتونים סטטיסטיים לצורך בחינת הגשת בקשה להגנה מן הצדק (אכיפה ברנית) במסגרת סעיף 74 לחוק סדר הדין ואין להגבילו לפני פניו במסגרת המנהלית לפי חוק חופש המידע.

חסימת דרכו של הנאשם מהगיש בקשה לקבלת "חומר חקירה" עלולה לסרבל ולעכוב ההליך הפלילי וליצור עירוב בלתי רצוי בין ההליך הפלילי המתנהל בעניינו של הנאשם לבין המנהלי המתנהל במקביל המאופיין בסדרי דין ובמערכת שיקולים השונה במקרים רבים מלאו המאפיינים את ההליך הפלילי. סוגיה זו אמונה לא הוכרעה בעע"מ 1786/12 אברהם ג'ולאני נ' מדינת ישראל - המשרד לבטחון פנים אך הן כב' השופטת דפנה ברק - ארץ (ו' סעיף 39 להחלטתה) והן כב' השופט הנדל (ר' סעיפים 11,10 להחלטתו) סבורים כי העוזץ הדינוי לפי סעיף 74 לחס"פ הינו ערז לגיטימי. זאת בשעה שכב' השופט הנדל אף גורס כי אפיק דין זה משמש אפשרות עדיפה על פני העתירה על פי חוק חופש המידע, אם בהגשת בקשה במובנה הרגיל לקבלת חומר חקירה ואם בהגשת בקשה "מורחבת" לחומר חקירה לצורך תקיפת החלטת התביעה במסגרת הנקיטת פרקליט המדינה בנושא זכות עיוון בחומר חקירה. כך או כך, עולה מפסק הדין כי אין מחלוקת ממשית לעצם האפשרות העומדת בפניו הנאשם להגיש בקשה לקבלת חומר חקירה מתיקיי חדשניים אחרים במסגרת סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי.

המבחן הרاوي בדין בבקשת נאשם לקבלת נتونים סטטיסטיים וחומר חקירה :

מעיוון בדברי כב' ס. הנשיא צבי סgal בעפ 06/30636 מדינת ישראל נגד מטר נדיה עולה מבחן מדווג לפיו על בית המשפט לבחון בנסיבות נאשימים לקבלת נتونים סטטיסטיים במסגרת בקשה לקבלת "חומר חקירה" במשמעותו בסעיף 74 לחס"פ :

"אכן, קיימ קושי ראייתי בהוכחת טענת האפלה. לעיתים, גם שעה שיציביע נאשם על אחרים שביצעו את אותה עבירה ולא הועמדו לדין, אפשר שכך לא סגי להוכחתה כדבבי. בקשר לטענת האפלהណהה, כי מן הראיו ליתן לנאשם גישה למfinger טטיטיסטיים של הרשות אודות מספר החקירות שהיא מנהלת בפרק זמן נתון ביחס לעבירות מן הסוג המוחש לו ומספר כתבי האישום המוגשים בעקבות חקירות אלו. לא-זו-אף-זו, לו תונח בפני בית המשפט תשתיית ראייתית ראשונית לאפליית הנאשם, יהא הדבר ראוי לחיבת הרשות, אשר לה, להבדיל ממנו, נגישות לעובדות שכוכן לבסם טענותו, להביא חומר לרלבנטי נוסף"

גישה זו אף עולה בקנה אחד עם משנתו של כב' השופט גרוניס (כתוארו אז) בפרשת אליזור סגל (ר' ציטוט לעיל).

הסדר זה מגלם בחובו, לגישתי,இzion ראיו בין הצורך של הנאשם מהעלאת טענת אכיפה ברורנית ותמיינתה בריאות לבין מגבלותיה של רשותו אכיפת החוק ומידת ההכבדה שיש להטייל על התביעה בכל האמור בכוח האדם העומד לרשותן בזמן נתון והמאיץ המערכתי הנדרש להשקעה במסגרת מילוי הנחיות בית המשפט בנושא.

מהכלל אל הפרט :

מעין בבקשת הסניגוריה עלות בבקשות הבאות :

- א. העברת מלאו תיק העבודה של מז"פ לעיון הסניגוריה (התביעה הסכימה לבקשתו ולכנן לא אתיחיש לבקשתו זו).
- ב. העתק מכל תיקי החקירה בשבוע השנים האחרונות שנסגרו או נגנזו מחוסר עניין לציבור בגין החזקת פטריות מהסוג נשוא כתוב האישום.
- ג. רשימה כוללת של כל התקאים שנפתחו במשטרה בשבוע השנים האחרונות בגין החזקת פטריות מהסוג נשוא כתוב האישום מבלי למסור פרטים העולמים לזהות מתלוננים, חשודים או נאשמים.
- ד. רשימה הכוללת את מספר התקאים מתוך התקאים שנפתחו בהם הוגש כתבי אישום בעבירה המוחסת לנאשם ואילו מהם נסגרו מחוסר עניין לציבור.

מעין בתגובה ב"כ המאשימה עלות הטענות הבאות :

- א. נמסרה הסכמת התביעה לעיון עיון הסניגוריה בתיק העבודה של מז"פ כך שאין עוד צורך להכריע בסוגיה זו.
- ב. לאור בבקשת הסניגוריה לקבל רשימת תיקים שנפתחו, רשימת כתבי אישום ותיקים סגורים מחוסר עניין

לציבור וכן העתק מתיקי החקירה שנגנו - **הכל בגין עבירות החזקת סם מסוג פסילוצין** טוענת המאשימה בתגובה האחורה מיום 14/6/5 כי אمنם קיימת מערכת מחשבית לאיתור תיקים בהם נמצא סם מסוג פסילוצין אך לא ניתן לדעת ממערכת זאת האם מדובר בתיק שנפתח בגין החזקת סם לצריכה עצמית או החזקת סם שלא לצריכה עצמית.

להלן הכרעתי בבקשת אחת לאתת :

א. במקרה שבפני לא ניתן לקבוע כי ההגנה הצביעה על ראשית ראייה לאפליה אסורה. עם זאת ובשעה של הנחותם המהוויות בסיס אפשרי לטענת אכיפה ברורנית מצויים בידי המאשימה אין זה ראוי לחסום דרכה של הסנגוריה מקבלת נתונים ولو מצומצמים המצביעים על מדיניות התביעה. יפים במיוחד הדברים כאשר עסקין בסוג סם שאינו נפוץ במחוזותינו ומעטם יחסית המקרים בהם מוגשים כתבי אישום בגין החזקה. לא כתוב אישום שהינו נדרי יחסית מסווג כעוד כתוב אישום מני ריבים בגין החזקת סם נפוץ, שאז יטה בית המשפט לצמצם היענותו לבקשה שכזו עד כדי דחייתה כיוון שהזקקה על הסנגוריה במקרים אלו כי פתוחה בפנייה בדרך לאתר תיקים שיבססו ראייה לאפליה אסורה.

ב. במקודם>bקשה שהוגשה על ידי הסנגוריה לקבלת חומר חקירה עומדת הדרישת לקבלת רשימת תיקים אשר נפתחו **ב בגין החזקת סם ספציפי** וזאת להבדיל מבקשות אשר נדונו בפסקה עד היום ונסקרו לעיל

ואשר עוסקות בתיקי חקירה וכתבי אישום **על פי עבירות**. שני זה, כפי שעה מתגובה המאשימה אינו סמנטי כי אם מהותי מאוד בשאלת ההכבדה המוטלת על כתפי התביעה בהיענות לבקשה במתוכונתה הנוכחית. בעוד שהפסקה עסקה עד כה בבקשת הסנגוריה לקבלת תיקי חקירה בהיקף מצומצם (קבלת תקציר ב-15 תיקי חקירה בע"מ 12/1786, קבלת פلت מחשב אודות תיקים שנפתחו במשטרה ומספר כתבי אישום וסיגריות על פי עבירות בע"ח (נצרת) 31996-14) הרי שמתגובה המאשימה הראונה עולה כי לא ניתן באמצעות ממוחשבים העומדים כו�ם לרשوت המאשימה לאתר את התיקים המבוקשים "בהקשת כפותו".

ג. עם זאת, לאחר הוראות בית המשפט לעריכת בירור נוסף נמצא כי קיימת מערכת מחשבית במד"פ המאפשרת להפיק פרטיו תיקים בהם נערכו בדיקות מז"פ ונמצא סם מסוכן מסוג פסילוצין אך ללא אבחנה בין תיקי החזקת סם לצריכה עצמית והחזקת סם שלא לצריכה עצמית. לציין כי עקב אילוצים מחשביים עומדים לרשות המאשימה רק פרטיו התיקים בהם נשלחו סמים מסוג פסילוצין לבדיקת מעבדות מז"פ אך לאור העובדה כי הסנגוריה מבקשת פרטים בנוגע לתיקי החזקת סם שלא לצריכה עצמית בהם מדובר בكمויות גדולות יחסית סביר להניח כי התיקים אם לא בכללם נשלחים הסמים בתיקים אלו לבדיקה.

ד. תקופת הבדיקה - התקופה המבוקשת על ידי הסגורה, קרי 7 שנים, מטילה נטל מכבד באופן קיצוני על כתפי התביעה אשר תידרש בסופו של יום לאתר תיק תיק ולבדוק מה עלה בגורלו. לאור העובדה כי הסגורה לא הביאה ראיות בשלב זה אשר יצדיקו הכבדה ממשית על כתפי התביעה סבורני כי יש לאזן בין זכות הנאשם לקבלת הנזונים ובין אילוצי רשות החוק באופן שתקופת הבדיקה תעמוד על שנתיים ימים.

ה. לאור האמור לעיל אני מורה למסור לידי הסגורה כמה תיקים נפתחו בגין תפיסת הסם מסוג פסילוץ על פי נתוני מז"פ במהלך השנה האחרונות, כמו מהתיקום הוגש כתוב אישום וכמה מהתיקום נסגרו מחוסר עניין לציבור (על פי מערכת פל"א ותביעות).

ו. כמו כן אני מורה למסור לעיון הסגורה פירוט נסיבות סיגרתם וההנמקה לסגירה של 20 תיקי החקירה האחרונים שנפתחו בעקבית החזקת סם שלא לצורך עצמית בהם נפתח סם מסוג פסילוץ על פי נתוני מז"פ ונסגרו בעילה של חוסר עניין לציבור. אני מורה כי הבדיקה תתרחש על פני השנה האחרונות לכל היותר גם אם יפחית מספרם של תיקים מ - 20). לציין כי קבלת פרטיה התקיקים כאמור בתגובהה השנייה של המאשימה (באמצעות מז"פ) ובירור העבריה בגין נפתחו, סיבת הסגירה וההנמקה (באמצעות מערכת הפל"א) אורכת שעות ספורות בלבד. לא מצאתי לנכון לחיב המאשימה להבהיר חומרית חקירה מהתיקום שנסגרו לעיון הסגורה וזאת בנסיבות העניין ומתוך החשש לגילוי פרטי מטלוננים, מעורבים, חשודים או נאים בתיקים שנסגרו (ר' החלטה דומה בע"ח (ນצרת) 31996-03014 אסתר אלמקיס נגד מדינת ישראל).

ז. המאשימה מתבקשת להעביר הממצאים האמורים בסעיפים ד' ו - ה' לידי הסגורה עד יום 14/7/8.

ח. אני קובל המשך דיון ליום 15/7/14 الساعة 09:00.

המציאות תעביר החלטה זו לצדים.

ניתנה היום, י' סיון תשע"ד, 08 יוני 2014, בהעדן הצדדים.